

Adrian Cioroianu • Mihaela Simina

FAMILIA REGALĂ
A ROMÂNIEI

VĂ RECOMANDĂ

CĂRȚILE
COPILĂRIEI

Maria

A ROMÂNIEI

REGINA CARE A IUBIT
VIAȚA ȘI PATRIA

I

COPILĂRIA, CA UN VIS TRECĂTOR

Principesa Maria de Edinburgh

s-a născut la Castelul Eastwell, în Anglia, în anul 1875. Era al doilea copil al părinților săi. Avea un frate mai mare, Alfred, și trei surori mai mici: Victoria Melita, Alexandra Victoria și Beatrice.

Obiceiul epocii — și plăcerea jucăușă a părinților — făcea ca toate cele trei surori să aibă și nume de alint: astfel, Victoria Melita era numită Ducky, Alexandra Victoria era Sandra, iar mezina, Beatrice, era Baby Bee.

La fel și Maria — ea era Missy.

Mama Mariei, Principesa Maria Alexandrovna, era singura fiică a Țarului Alexandru al II-lea al Rusiei. Iar tatăl Mariei, Alfred — Duce de Edinburgh — era al doilea fiu al Reginei Victoria a Marii Britanii și, totodată, ofițer în marina britanică. Maria a avut, deci, cei mai celebri bunici pe care o epocă îi putea oferi: Regina Victoria și Țarul Alexandru al II-lea.

• JOCURILE MARIEI •

Maria a avut o copilărie fericită și fără griji, într-o casă desprinsă parcă dintr-o carte de povești: un castel englezesc din piatră cenușie, cu un parc splendid, o pădure cu pajiști întinse de iarbă verde și un lac imens cu apă lucitoare.

Lângă lac se afla o fântână care-i fascina pe Maria, pe fratele și pe surorile sale. Acea fântână se găsea la capătul cel mai îndepărtat al lacului, unde bonele îi duceau rar pe copii la plimbare. Ascunsă între tufișuri, din ea păreau că izvorăsc sunete misterioase, pe care Maria și frații ei le atribuiau — cu imaginația specifică vârstei — unor stafi. *Bum-burum-bum!* Și inima micuților bătea din ce în ce mai tare, dar încercau să nu pară înfricoșați, se apucau de mână și încercau să pășească cu calm în continuare. *E cineva, acolo, oare?*, își șopteau ei unul altuia, fără a îndrăzni vreodată să întrebe cine era închis în puț. A rămas pentru ei un adevărat mister al copilăriei — cum, de altfel, cu toții avem mistere în copilăriile noastre.

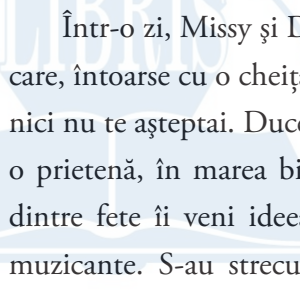
Într-una din zile, Maria, împreună cu surorile ei și cu fratele lor, au descoperit în grădină un pom uriaș, în care era o scorbură foarte mare. Copiii se strecurau de-a bușilea în acest adăpost spectaculos, transformându-l într-un ascunziș fără seamăn. Acesta a devenit, din acel moment și pentru mult timp, decorul preferat al jocurilor celor patru frați. Erau, pe rând, când Robinson Crusoe, când Robin Hood, când pirați din mărele lumii — sau orice alte personaje le mai treceau prin minte.

Când nu se aflau pe afară, prin minunatele împrejurimi ale castelului, principesele familiei de Edinburgh inventau tot felul de jocuri ingenioase prin saloanele castelului. Maria se juca deseori de-a regina și, curios fapt, îi plăcea să-și

LIBRIS

zică „Regina Spaniei“. Lua o perdea viu colorată sau o față de masă pe care și-o prindea în jurul mijlocului, astfel încât pânza atârna grandios în urma ei pe podele. Sora, Ducky, făcea pe soțul, pe fiul sau chiar pe... calul ei — în funcție de cerințele jocului din ziua respectivă.

Într-o zi, Missy și Ducky se jucau cu o pereche de broscuțe verzi, mecanice, care, întoarse cu o cheiță, începeau să meargă încet, tiptil, după care săreau când nici nu te așteptai. Ducesa de Edinburgh, mama fetelor, cânta la pian, alături de o prietenă, în marea bibliotecă din Castelul Eastwell — și chiar atunci uneia dintre fete îi veni ideea să așeze broscuțele săltărețe sub scaunele celor două muzicante. S-au strecurat încet pe podea, fără niciun zgomot (așa cum fac îndeobște pirații din povești!) și au așezat tacticos animăluțele mecanice la locul potrivit — astfel încât acestea să sară direct pe călcâiele celor două doamne. Au urmat țipete, râsete și o mică muștruliuială — înecată însă și ea de alte râsete.

Copilăria Mariei și a surorilor ei a fost însoțită de cărțile cu basme ale Fraților Grimm și ale lui Andersen. Mama citea povești ore întregi ficelor sale, dar în acest timp nu le lăsa să stea doar ascultând, ci le pune să deseneze sau să croșeteze. Mariei îi plăceau cel mai mult basmele cu zâne ale lui Andersen, iar povestea sa de suflet era *Mica Sirenă*. Peste ani, odată ajunsă regină a unei țări îndepărtate, Maria va scrie și ea povești pentru copii. Dar să nu ne grăbim...

Tatăl Mariei, Ducele Alfred, era mai tot timpul plecat cu îndatoririle sale ofițerești — astfel încât mama era cea care se ocupa mai mult de cei cinci copii. Cu toate acestea, în puținele momente petrecute în familie, Alfred reușea să născocască jocuri mereu noi, care îi entuziasmau pe copii. Pentru serile de iarnă, tatăl scornise un joc care îi umplea de fiori pe cei mici — fiori din aceia pe care toți copiii îi adoră. Astfel, se stingeau toate lămpile din jur și tatăl Mariei se ascundea într-un colț întunecos al apartamentului familial, prefăcându-se că e un căpcăun. Copiii nu știau niciodată în care odaie se află. Se strecurau înfrigurați prin camerele întunecate, tremurând de suspans la tot pasul... și, tocmai atunci când părea că pericolul a trecut, tatăl lor sărea dintr-un ungher, îi înșfăca vijelios, iar copiii, cuprinși de înflăcărea aventurii, țipau cât îi ținea gura.

În Marea Britanie, ninsorile abundente nu sunt ceva obișnuit și, când se întâmplă, reprezintă mai curând episoade de poveste. Într-o bună zi, s-a pornit să cadă o ninsoare neobișnuit de mare, iar Ducele Alfred i-a scos pe copii la săniuş. A fost prima zăpadă pe care Maria a văzut-o — așa că a rămas fermecată. Nu avea atunci cum să știe că, peste ani, va ajunge regină într-o țară în care ninsorile sunt adesea abundente. Tot iarna, lacul cel mare de la castelul familiei devenea un loc

Asemeni inițiativei generoase și vizionare din anul 1895, când, sub domnia Regelui Carol I și prin efortul folcloristului Dumitru Stăncescu și al editorului Carol Müller, a fost pusă temelia colecției de carte „Biblioteca pentru toți“, astăzi, Curtea Veche Publishing vine, altruist și inspirat, în ajutorul copiilor și tinerilor țării.

Părinți, aduceți cartea aproape de copiii voștri! Așa cum au nevoie de iubire, de soare și de familie, cei mai mici români au nevoie de cărți, pentru a se întregi ca oameni.

Principele Radu al României

Regii
&
Reginele
NOASTRE

CURTEA VECHÉ

începi să afli

ISBN 978-606-588-826-5

9 786065 888265